

van Willem van der Sluys en zijn geschriften aan de intelligentie en vindingrijkheid van Jacob Lois.

De opmerking van Unger en Bezemer, dat het handschrift waarnaar Lois copieerde dichter bij het origineel staat dan andere door hen besproken afschriften, is dichter bij de waarheid dan zij bedoelden omdat er naar mijn gevoel nooit een ander origineel bestaan heeft dan het handschrift van Jacob Lois ²³⁰).

Hoewel er voor het schrijven van een namaak-kroniek geen andere reden behoeft te bestaan dan het plezier, de geestelijke inspanning en het gevoel van avontuur dat de schrijver er aan beleeft, is er voor Jacob Lois wel degelijk een zuiver zakelijke reden geweest. Namelijk het stuk grond aan de Poldervaert dat Eva van Minnebeeck bij haar huwelijk met hem in 1649 inbracht.

Een stuk land dat zeker waardevol is geweest anders zou Grietje Huygendr, Eva's grootmoeder en weduwe van de Rotterdamse houtkoper Pieter Pietersz du Bois, het in 1626 niet hebben gekocht en zou haar zoon Hugo Pietersz du Bois het niet hebben vastgehouden als huwelijksgift voor zijn nichtje Eva. Ook al had oom Hugo in 1633 wel problemen met de afwatering van het land omdat de bomen van zijn burens de wind van zijn molen wegvingen ²³¹). Hoewel Hugo du Bois het land buiten- of boezemland noemt, wat inhoudt dat het 's winters bij hoog water onderloopt, heeft Jacob Lois het nooit als zodanig willen zien en waarschijnlijk ook nooit het stuk van zijn aange trouwde oom uit 1633 onder ogen gehad. Van voorjaar 1650 af is hij druk met verzoeken en verweerschriften aan dijkgraaf en hoogheemraden. Nadat een vroegere eigenaar, Jacob Gerritsz, in januari 1653 verklaarde dat het land altijd buiten- of boezemland was geweest ²³²), verschijnt het verweerschrift, waarin de kroniek van Willem van der Sluys wordt genoemd en het slot Polderburg een zodanige status aan zijn land moest geven dat het geen boezemland geweest kon zijn ²³³).

Het lijkt me heel goed mogelijk dat Jacob Lois als liefhebberij al een kroniek geschreven had, samengesteld uit wat hij in Rotterdamse archiefstukken en in zijn eigen boeken gevonden had, toen hij behoefte kreeg of de noodzaak voelde om Polderburg en Willem van der Sluys te creëren. Het verhaal van Simon van der Sluys over de kastelen in en om Rotterdam kan later zijn bedacht omdat hij hem, de oorspronkelijke schrijver over Polderburg, in zijn verweerschrift voor het hoogheemraadschap